

వినాయకుని రిక్వెస్టు.

నూటుకేసు (Suit) కొని, సిజరుసిగరెట్టు నోట్లోపెట్టుకొని, ఒకచేత్తో ప్లాస్టు Flask తో కాఫీ, రెండోచేత్తో గొడుగు పట్టుకొని ఓ Urgent Business మీద బ్రహ్మలోకంపోయా బ్రహ్మదేవుడి దగ్గరకి. వెళ్లినదికి సరిగ్గా తొమ్మిదయింది. ఇంకా తాతగారు (బహ్మ) చతుర్వేదాలూ అనర్థశంకా పారాయణచేస్తూన్నట్టు భోగట్టా తెలిసింది. అంచేత waiting room లో కుర్చీమీద కూలబడ్డాను. కప్పుకాఫీ వుచ్చుకొని కారాకిల్లి బిగించి, గాలికోసం పచారుచేస్తున్నాయిటూ అటూన్నా.

ఇంతలో పొత్తిగావంచా, పైమీద ఓగాంధీటవల్ కళ్ళకు సులోచనాలు (8 కళ్ళకూనూ) తగిలించి పావకోళ్ళు చప్పుడు చేస్తూ waiting room లో కొచ్చేసరికి, చటుక్కున స్వర్ణకొని, "తాతగారూ! మహార"మన్నా నేను. ఎగాదిగా నాలుగుమార్లు చూచి "ఓహో! నీవేనోయ్! వచ్చేవా!! కాని Sorry నేనిప్పుడు తొందరపనిమీద కైలాసం వెలున్నా మాతమ్ముడు(ఈశ్వరుడు) దగ్గరకు. అంచేత నాకు టైం (Time) లేదు! వరోసారి వచ్చేవా అంటే నీపని పరిష్కారం చేస్తా!" అని తాతనే సరికి "అయ్యో! వెధవ ఇకునం వచ్చింది. రాండ్ హెడ్ (Round head) వీళ్లు కకునాల కోసమే పుట్టినట్టువుంది. అబ్బబ్బా! తినేస్తున్నారు చీడ పురుగుల్లా! అంచేతా అన్నారు పెద్దలు ఎందు పోయెదవన్న... బాలవిధవనుగన్న... బ్రహ్మకై నవచ్చు ప్రాణహాని! ఇంకా నయమే అంటూ తలపోసేను. మళ్ళా ఆలోచించా. మన జర్నీ (journey) సార్థకం చేసుకోవాలని. చిన్న

గొంతుకతో, "తాతగారూ! నేకూడా వస్తే ఏమయినా Objection (ఆటంకం) ఉందాయేటి! నాకు ఎన్నాళ్ళ నుంచో కైలాసం చూద్దాం అని సరదాఉంది! ఎప్పుడూ తటవంఅవలే. నన్ను మీరెలాగైతే తీసికెళ్ళక తప్పదు! మరిమీ చిత్తం!" అని అనేసరికి నావినయ విధేయతలకు సంతోషించి, "అలాగేనోయ్! రా! నన్ననుసరించి!" అన్నారు తాతగారు యెని మిదితలలూ ఊపుతూ. మళ్ళా వెంటనే అనుకొని, "చెప్పటం మరచే! అక్కడ నీతోడివాడే విఘ్నేశ్వరుడున్నాడు. నేనున్నంతసేపూ అతనితోహాస్కువేశావా అంటే నీకూసుపోతుందిలే! వేగం బయలుదేరు! ఇంతికి నీపుణ్యం మనుష్య మాతుడవైనా చాలా అదృష్టమింతుడవు! కైలాసప్రాప్తి!" అంటూ మొలచున్న పొడుం దబ్బీ తీసి యెనిమిది చిర్టాల్లో ఇంజనుకు బొగ్గు వేసారు తాతగారు. ఆపని చూచేసరికి నాకు నవ్వాచ్చింది. (ఒకటా, రెండా 8 ముక్కులు) కాని తాతగారెక్కడ Fire అవతారేమీ అని Pocket గుడ్డ అడ్డుపెట్టుకొని మామూలుగా నిలబడేసరికి, "ఏమిటోయ్! ఆలోచిస్తున్నావ్! నాడ్రమ్మ యింతే! లే!" అంటూ హంస మీద ముందునన్ను కూచోపెట్టుకొని వెనకాలే తాను కూర్చొని వదిలేశాడు వావనాన్ని.

.....వాయువేగల్లో కైలాసం చేరుకున్నా! అయితే ఇంతికి నాకు Horse riding అలవాటు కనుక యేమీ భయపడటం లేదు.

సరాసరి కైలాసంలో దిగ్గానే పదిన్నరయింది నెత్తి మాడుతూంది. యింగీలు పోసుకొని కొందరూ, పీజకట్టుల వారుకొందరు, గోచీలువారు

కొందరు, గబగబా మావైపు వరుగెత్తుకొని వస్తున్నారు. అందరి మెడల్లో లింగకాయలు, నులుబంగా వీభూతి పిండికట్టూ, నుదులు మధ్య గంధంబొట్టూ చంకల్లో, చిన్న గోనె జోట్లూ! ఇది వాళ్ళ డ్రెస్సు. “ఇదంతా శైవమతమే అనుకున్నా. వారందరూ తాతగారికి దండాలుపెట్టారు. నాక్కూడా కొన్ని దొరికేయి లెండి! ఓఅందరూ అర్పించేరు నమస్కారాలు. నన్నూ, నావాలకాన్నీ చూచి, డంగైపోయి ఒకరినొకరు నవ్వుకొంటూ భయపడుతూ, దూరంగా పోతున్నారు అడవి మనుష్యుల్లా.....

నేను, తాతిగూ రమారమి ఓఫర్లాంగు నడచేం. ఇంతలో తెల్లగా ఎత్తుగాఉండి ఆస్థలం కనపించింది. దానిమీ దారుకుర్చీ లున్నాయి. రెండేటిమీద యీశ్వరుడు, సార్యతి కూర్చొని ఏదో (భార్యార్య ర్తలుగదా!) లోకాభిరామాయణం చెప్పకుంటున్నారు. మధ్యమధ్య నవ్వులు కూడాను... ..

తాతగా రెళ్లేసరికి, తిమ్మడు, మరదలు సాష్టాంగ పడ్డారు. తాత:—“కుశలీభవ!” ఈశ్వరుడు:—“ఇట్లు రావటానికి కారణమేమిటి?” తాత:—“నాకో చిన్న కార్యం ఉంది. కాని యిదుగో యితను (నన్ను చూపించి) భూలోకాన్నుంచి నాదగ్గర కోపనిమీ దొచ్చాడు. నేనితన్నిక్కడకు తీసికొచ్చాం యేడీ కుర్రాడు గణపతి యితనికి చూపించు. అనేసరికి “ఏమండీ అని నన్ను పిల్చి, కొద్దిదూరం తీసికెళ్ళి అచ్చట కుర్చీమీద కూర్చున్నతనికి, “బాబూ! యితన్ని మర్యాద చేయవోయ్!” అని నన్ను Introduce చేసి దారితీసే డీశ్వరుడు.....

నేను:—గుడ్ మార్నింగ్ సార్! (Good morning sir !)”

వినా:—గుడ్ మార్నింగ్! కమాన్ (come on) and take this seat “అంటూ ఓకర్చీ చూపించెడు. నేనా కుర్చీమీద కూర్చొని జేబు లోంచి ప్లాస్టుతీసి, “ఏమండీ! One cup కాఫీ తీసుకుంటారా!”

వినా:—“నాకు అలవాటు లేదండీ! అదీ కాక నేమొగమాటస్తున్నాను. ఉన్నదీ లేదీ కూడా ఊర్చేగలను. అంటూ బంకకుండా ఆలొందాంతో పీల్చేశాడు కప్పుకాఫీని! నేనూ డాకాఫీ కొంచెం యుంటే వుచ్చుకొని, కిల్లీ, సిగరెట్టు అతని కాఫరు (Offer) కేస్తే, “అయ్యా నేను బాదిలర్ ను గానా!” అనేసరికి నాకు నవ్వొచ్చి, “సార్! ఆకాఫీ త్రాగొచ్చా! ఇది కూడదా మరేం అనుకోకండీ! మీరు దేవుళ్ళు ముంచాలి అడిగేనని! బాదిలర్ అయితే భయమేమిటి!”

వినా:—“అయ్యా కాఫీకి తప్పలేదు! ఎంచేతంటారా! అది పానీయం దాహం తీరుతుంది కొంతవరకు! అంతేకాని అందులో గుణం యేమీ లేదు. మీరు మిక్కిలి శరీరానికి నష్టంకూడాను! కాని ఆకీల్లీమాత్రం బ్రహ్మచారివెయ్యిచ్చునా? అందులోనూ నేను అస్థనితవు బ్రహ్మచారిని. తాంబూలం చూడకూడదు!

నేను:—“అయ్యా! మాలోకంలో ఆపట్టం పులేదండీ!”

వినా:—మీలోకంలో మరేం పట్టంవులున్నాయి బ్రహ్మచారులకు, పొద్దున్నే లేవగానే స్నానమా, సంధ్యా! ఏమీ లేకుండానే ఆటో నీళ్ళతోనే మొగంకడుక్కొని, అవేయిన్ని తులసీతీర్థంలా, గొంతుకులో పోసుకొని, అదీచాలక క్లబ్బులో యెంగిలి ప్లేట్లలో కడుపెక్క మెక్కి కిల్లీలు బిగించి, సిగరెట్టు ముట్టించి, యీవీధి

నుంచి ఆవీధికి, ఆవీధినుంచి యీవీధికి బికారివాడిలా తిరుగుతూ వీరైనా ఖర్చుంచాలక ఓ Young beautiful widow with hair లేకపోతే IV, V ఫారాలు చదువుచున్న Girls ఓ కనబడితే, వారివెంట బట్టం, సైట్సు గొట్టటం చొక్కాలు ఫంట్లాలు, షోగ్గా, వాళ్ళు చూచినప్పుడే నర్దుకోటం, ఎంకిపాటలు, అప్పన్న పాటలు మొదలైన కామిక్కులు పాడటం, వాళ్లెచ్చుతైనా (వీరిని గమనించకుండా) దూరిపోతే, తప్పు యిందిరా!" అంటూ Right about turn అనటం, నాలుకలు చప్పరించుకోటం మామూలు లేకదా! పిల్లకళ్లు మూస్తే జగమెల్లా చీకటన్నట్టుంది. పోనీ! మీవాళ్ళకి ఆచమనీయం అంటే యేమిటో తెలుసునా! యజ్ఞోపవీతాలు వున్న కాలు కుట్టటాని కుపయో గిస్తున్నారా!"

నేను:—Please Excuse me sir (నన్ను క్షమించండి!)"

వినా:—“అజ్ఞే! యేదో మీద మాటాస్తే అన్నా! నాకు మాత్రం తిట్టటం సరదా వాయేమిటి! దానికేగాని నాదో బిన్న రిక్వెస్టు (Request) ఉంది. దాన్ని సావకాశంగా విని, మొదటి దేవుణ్ణి కనుక నెఱవేల్చాలి!”

నేను:—దానికేముంది! తప్పకుండాను! దేవుని వద్దా పేదీలు!”

వినా:—మీలోకంలో దేవుళ్ళ దగ్గరే పేదీలు వెయ్యటం! దేవుడంటే ఖాతరు లేదుగా! అబ్బబ్బ! ఒక్కమార్తైనా తలవదుగా నన్ను!! సిద్ధి వినాయకుణ్ణి! అల్పసంతోషినికదా! ఏమండీనామీదింత ఆగ్రహం! నాకొక్కడికేనా యీ Respect! తక్కిన వాళ్ళకూడా యిలాగే ఉండాలి! అ! అందరికీ పంగనామాలు చెట్టే బాపలే అనుకుంటా! మీవాళ్ళు! ఏపనికైనా,

ప్రధమాన్నే నన్ను పసుపుతో తయారుచేసి పూజించాలా! పసుపే మీదేశంలో సరిగ్గాదొరకటం లేదుగా! ఏయింటజూచినా ఫేసుపొడరు (Face powder) డబ్బాలే! ఏముఖం జూచినా అది మెత్తుకోటమే! ఇంక ఎసుపెక్కడ! పురోహితుడు పసుపు విఘ్నేశ్వరుడు చెయ్యాలంటే, మీరు పొడరు వినాయకుడు చెయ్యాలంటారు! చెస్తారు! పోనీ అయ్యా మరోసంగతి!”

నేను:—“సార్! మరి ఆపసుపుకి కార్టాషం వచ్చిందండీ!”

వినా:—“దానికేమిటి లెండి! యెలాగో నర్దుకుంటాను! కాని నా ఆటో బయోగ్రాఫీ అలా మీకు తెలిసే ఉంటుంది. ఆవినాయక చవితి నాడైనా నన్ను పూజించవద్దా! ఆవేళకూడా కడుపెక్క క్లబ్బులో మెక్కి, ఖాతర్ లేనగా దిరగటం కంటే నన్ను పూజిస్తే నేకోరికలు తీర్చవలయ్యా! నాకు ముట్టచెప్పవలసింది ముట్టజెప్పరూ! ఏమీలేదు! నాపుట్టిన రోజినాడుకూడా పస్తే!! అల్పసంతోషినిని మొదట్ను సంతోషించానే! ఆహారం పజేస్తే అనేక వనాలిస్తానే! ఏం లాడులుకావాలా! కోవాలూ కావాలా! ఉండ్రోళ్ళు! జల్లెడుకాయలు! వరిపిండికే కలవా! ఏవో రకానికో వంద నైవేద్యంజేస్తే నాకు సరిపోవా! (ప్రతియింటూ)”

నేను:—చిత్రం! తమరు చెప్పింది బాగానే ఉంది!”

వినా:—“బాగా ఉందా! మరి బాగా ఉందా ఇంకా మరోసంగతి! నన్ను చాలామంది పెక్కిరిస్తున్నారు! ఏనుగుతలా, బాడీలా కడుపు, చేటల్లా చెవులు, చీపిరిలాంటి కాళ్లు, మిరుగుజ్జురూపం, బానె డెలుక వాహనం, యేమిటికంటే అని. “నుదుటన్ వ్రాసినవ్రాలు తప్పదు

గదా !” అన్న పద్యం జ్ఞాపకం లేదు కామోలు. ఇంతకీ దేవుళ్ళని వెక్కిరిస్తే చాలా చికాకులు వస్తాయని చెప్పు ! నా ఒక్కరూపే అలా ఉందా ! ఏం విష్ణుమూర్తి అనేక మృగా దిలవతారా లెత్తలే ! రూపులో ఏముంది ! కాని మీలోకంలో అలా వెక్కిరించటం సహజమే ! మీలోమీకే తగాదాలు ! ఎవడైనా సల్లమొహం కనబడితే బ్లాక్ అండ్ కో” అని టైటిల్ ! ఎంతసేపూ తెల్లచర్మం గలవారే సుగుణవంతులని భ్రమిస్తారు ! చాలా పొరపాటు మనుష్యుల్లా ఉన్నారు ! ఎక్కిన కొమ్ము నరికివట్టు వుంది మీవ్యాపారాలు !! ఇంతకీ నా బాధేదో నాది !”

నేను:—మీరు ఆఖరున శైలవిచ్చిరిది నిజమేనండీ ! లోకంలో ఎవరి బాధ వారిదే !”

వినా:— ‘ఎవరి బాధ వారిదే’ అయినా, దేవుని requests carry out చెయ్యాలా ! లేకపోతే అన్నీ కార్యాలు భవంసాలేకదా ! కనుక మరచిపోకుండా యిమారు చవితీకేనా నన్ను సంతృప్తి పరచండి ! కిల్లీ, సిగరెట్టు, బ్యాండ్ లోకం విడచి, జ్ఞానసేత్రం విప్పండి !

నేను:—“ చిత్రం ”

వినా:—“ మరోసంగతి. ఈచంద్రుడు నాకు దిప్పి పెట్టేశాడు. అంచేత నాకట్టే యేదిపడదని తలుస్తా. అయినా కసిసం అయిదుకుంచాల ఉండ్రాళ్లు, 5 జల్లెళ్ళ జల్లెడుకాయలు, ఆరుబిందెల పరమాన్నం నైవేద్యం చేయిస్తే మంచిదనుకుంటా ! ఎందుకా ఆశ్చర్యమూ, భయమూ ! తినలేనేమో అనా ! మరేం ఫరవాలేదు ! ఇదే

నారికవస్తు. నీవుచాలా భక్తుడవు. నామాట పాటించాలి. తెలిసిందా ! జాగ్రత్తగా నోటుచేసి, Advertise చెయ్యి ! మరచిపోకు ! ఏమైనా పరాకుబడ్డావా అంటే నాపని పన్నేనుమ్మా ! మంచివేళకే వచ్చావు ! అరుగో మానాన్నగారొస్తున్నారు. పన్నెండయింది. లే !”

నేను:—అయ్యా ! వెంటనే దీన్ని ప్రకటిస్తా ! మరేం ఫరవాలే ! మీరేం భయపడకండి” అని నచ్చజెప్పి పిళ్ళేశ్వరుని విమానం మీంచి విశాఖపట్నంబీచి కొచ్చాశాను. చెప్పటం మరచా తాతగా రంతకుమండే వెళ్ళారట బ్రహ్మలోకం.

.....

ఆకలేస్తున్నాది. గబగబా కోమల విలాస్ (Komala vilas) లో దూరి ఠండాగాకీటేసి అక్కడ ఓగంట రెస్తుతీసుకున్నాను. రెండయింది కాఫీత్రాగి సిగరెట్టు ముట్టించుకోటానికి జేబులోచేయి పెట్టెనడికి వినాయకుని రికవ్వును describe చేసిన గ్రంథం కనుపించింది. ఈరికవస్తు (భోజనం) ఆడాళ్లు తీర్చాలిసిందే నని, నేర్పయిన నెరజాణ కు నెట్టేశా గ్రంథాన్ని పోస్తు ద్వారా.

ఏమండోయ్ ! వినాయకుని రికవ్వు నెరజాణ య్యకండి ! నెరజాణ నేర్పు గమనించండి ! నాకు శైలవిచ్చించండి ! చంకలు గుద్దుతూ చదువండి ! శలవ్ ! ఓం, ఓం !!!

—నడిమింటి గుంపస్యామి.

మోహిని.

మోహిని, కాలేకనంచి నచ్చి మేడమీదకు వెళ్ళి ఒక ద్రావింకు త్రుస్తకము, రబ్బరుముక్క ఒక పెనలు తీసుకుని కుర్చీలో కూర్చుని ద్రావింకుమీద ద్రావింకుత్రుస్తకము పెట్టి ఒకచిత్రం గీస్తూ, దృష్టిదానిమీద ప్రసరింపజేయచు, మధ్యమధ్య రబ్బరుపెట్టి చెరువుతోంది. శ్రీకృష్ణ సాక్షంగా వుండే సుమారత, కండ్లలో ఏదో అర్థంగాని

లేజన్ను, బంగారు దేహచ్ఛాయ వికాలమైన రక్షుస్తలం, తీర్చిన చుక్క ఏమని వర్ణించను ఆచెదని ? ఆమెకాలము లోపోతవా మాత్యుడు గనుక వుంటేనేట్లు వర్ణింకే నాదో ! ఆమెను వర్ణించ నేయినోరులు గల యాదిశేషుడైనా ఆలవిగాడు. కోమల హృదయం. సుగుణవతి ఇంటియ చదువుతోంది. ఆగదిలో ఆత్మ, పన్నీరువారసలు ఘను, ఘను,